

[Handelsministeren.]

nogen Forhandling i Folketinget, dels i Udvalget, dels i Salen. De i § 4 foreslaaede Bestemmelser svarer i det væsentlige til Bestemmelser, man havde om Administrationen af den tidligere Lov. Jeg har sagt, at hvor det er saaledes, at en Laansøger ikke er Medlem af nogen Erhvervsorganisation — den stedlige Erhvervsorganisation og Kommunalbestyrelsen skal afgive Erklæring om Laansøgerens Andragende —, hvor der ikke findes nogen Organisation, som den paagældende kan siges at henhøre under, maa man nøjes med Kommunalbestyrelsens Indstilling. Det skal naturligvis ikke kunne komme en Mand til Skade, naar han i øvrigt opfylder Betingelserne, at han ikke er Medlem af nogen Organisation. Han maa kunne faa Laanet uanset dette.

§ 5 bestemmer, at Laan i Henhold til Loven kan tilstaas næringsdrivende af den i § 1 nævnte Art, dog kun for saa vidt vedkommende har drevet Virksomhed som selvstændig næringsdrivende siden den 1. Januar 1931.

Endelig er der under Forhandlingerne i Folketinget indsat en ny Paragraf, § 6, gaaende ud paa, at Finansministeren bemyndiges til at tilvejebringe de Beløb, der i Henhold til Loven stilles til Raadighed, ved Udstedelse af rentebærende Statsobligationer.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Landstings Velvillie; jeg tror, at mange længes efter, at Lovforslaget bliver vedtaget. Det høje Landsting vil sikkert ogsaa behandle Lovforslaget hurtigt og velvilligt.

Johannes Jensen: Det foreliggende Lovforslag stiller et Beløb af indtil 5 Mill. Kr. til Raadighed som Udlaan til mindre erhvervsdrivende indenfor Handel og Haandværk i Løbet af to Finansaar. Det er et meget beskedent Beløb, som hver enkelt kan faa, nemlig kun 600 Kr., og jeg hilser derfor med Glæde, at man i det andet høje Ting har indført en Bestemmelse om, at Ministeren kan forhøje dette Beløb indtil 1 000 Kr. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Handelsminister, at den højtærede Minister ikke stiller sig alt for uvilligt overfor Andragender, der gaar ud paa denne Forhøjelse af Laanebeløbet, naar Sikkerheden i øvrigt er tilfredsstillende. Den højtærede Handelsminister oplyste jo, at der ikke var lidt store Tab paa den Støtte, der var ydet de erhvervsdrivende i Henhold til tidligere Love angaaende Laan til Anskaffelse af Maskiner for Haandværkere og angaaende

Driftslaan til Haandværkere, og naar der saaledes ingen Risiko er ved at yde saadanne Laan, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde kunne strække sig udover de 600 Kr., altsaa i de Tilfælde, hvor der er god Sikkerhed, og dette aabner Lovforslaget, som nævnt, nu ogsaa Mulighed for.

Naar en Mand ønsker Laan ifølge denne Lov, skal han henvende sig til den Organisation, som han nærmest hører til, og jeg forstaar Lovforslaget saaledes, at han skal gøre dette uden Hensyn til, om han er organiseret i moderne Forstand. Saaledes har det været tidligere, idet Ansøgning om Laan til Anskaffelse af Maskiner og til Driftslaan blev indsendt gennem de store Hovedorganisationer til de stedlige Erhvervsorganisationer, hvorefter disse afgav Erklæring, uden Hensyn til om den paagældende var Medlem af den stedlige Organisation. Saaledes som Lovforslaget er formet, og saaledes som Praksis hidtil har været, skal det foregaa paa den Maade. Vil en erhvervsdrivende have Laan i Henhold til denne Lov, skal han altsaa have en Erklæring fra den Erhvervsorganisation, som han nærmest henhører under, og han skal yderligere have en Erklæring fra Kommunalbestyrelsen om sine økonomiske Forhold. Dette vil i Praksis sige, at Kommunalbestyrelsen, der jo ikke kan sidde inde med Oplysninger om den enkeltes økonomiske Forhold, maa henvende sig til Skattemyndighederne for at faa disse Oplysninger — det vil i hvert Fald sikkert blive Regelen. Jeg gør ingen Indsigelse imod, at der saaledes føres en vis Kontrol med Laantagerne; jeg indrømmer, det er i Analogi med hele vor Lovgivning, naar der er Tale om under en eller anden Form at støtte selvstændige erhvervsdrivende, og det er ogsaa i Analogi med den Lovgivning, der gaar ud paa at føre Kontrol med de selvstændige erhvervsdrivende, hvad enten det drejer sig om Lærlingeforhold eller andet.

Jeg vil dernæst angaaende § 4 gøre en Bemærkning om Paragraffens sproglige Affattelse. Der staar i Begyndelsen:

„Andragender om Laan indsendes til Ministeriet for Handel og Industri inden den 1. December.“

Efter min Mening kunde man have nøjedes med at skrive: „Andragender om Laan indgives inden den 1. December“, thi naar man læser den første Linie, maa man forstaa det saaledes, at Andragenderne skal indsendes til Ministeriet, men det fremgaar af Paragraffens Slutning, at dette ikke er Tilfældet, idet det er Kommunalbestyrelsen,